

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd imperatori pietatis causa Deus fuerit, quodq[ue] vt recte res
administremus, ad eum confugere oportet, easq[ue] ipsi acceptas ferre.
quicquid autem peccatum fuerit, id omne nostrae ceßationi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

CONSTANTINI ORATIO

etiam qui eadem oculis viderunt: ex quorum numero ipse equidem sum. Palatium eius & domus sane, fulmine eam depascente, faceque caelesti exedente vastata fuit. Quas res ita eveturas sapientes plane praedixerant, neque enim siluerunt, neque mororem pro sceleribus tam inique contra Christianos admisis, susceptum simulatione occultarunt: sed perspicue ac palam ipsi inter se liberè de iisdem disseruerunt: quis talis furor, quae plane principatus insolentia, ut homines cum sint, audeant tamen Deum bello laceffere, inque religionem sanctissimam iustissimamque, vesano animo insultare, & tam infinitae populi hominumque, iustorum multitudini, nulla causa antecedente, exitium moliri? O praclarum modestique, qua omnes subiecti erudiantur praepceptorem, o magistrum providentiae quam exercitus erga ciues suos habere debeat: pectora tribulum suorum vulnerarunt, hi qui ne terga quidem hostium unquam in acie aspexissent. Ad extremum igitur impiorum facinorum scelus, non tamen absque damno publico diuina ulta est providentia: Tot plane factae sunt caedes: quot quidem, si in barbaros factae fuissent, satis multae ad aeternam pacem constituendam videri potuissent. Totus imperatoris, quem supra dixi, exercitus, cum ditioni cuiusdam ignobilis & abiecti hominis imperium Romanum vi rapientis subiectus esset, multis & variis praeliis cuiusque generis diuina providentia, orbem praclarissimam in libertatem vindicante, penitus dissipatus & exhaustus est. Atqui voces oppressorum, & libertatem naturaliter insitam appetentium, quinetiam laudes in gratias Deo pro libertate & communione vitae, coniuncta cum iustitia, illis reddita, agendis, quid est cur non omnibus modis Dei providentiam & singularem eius erga homines amorem insigniter ob oculos omnium ponant?

Quod imperatori pietatis causa Deus fuerit, quodque ut recte res administremus, ad eum confugere oportet, easque ipsi acceptas ferre. quicquid autem peccatum fuerit, id omne nostrae cessationi imputare.

CAPVT XXVI.

Quando autem meam administrationem, quae diuino afflatu sumpsit initium, laudant, an non Deum meorum rectè

AD SANCTORVM COETVM. 326

rectè præclareq; factorum authorem confirmant, Maximè certè. Est enim propriū Dei munus, obire quæ optima sunt, hominum autem, Deo obtemperare. Est præterea, credo, ministerium pulcherrimum præstantissimumq;, vt quis antequam res aggrediatur, ita se præparet, vt res agendas possit cum securitate transigere. Ac nemini porro obscurum est, sanctissimum manuum ad cælos sublatarum cultum cum fide pura & syncerâ coniunctum, Deo deberi & precibus observationibusque, quæ manibus eleuatis fiunt, omnia quæ ad hominum commoda efficiuntur, rectè geri: tantumq; emolumentum inde, & ad priuatum, & ad communem vsum apportari, quantum quisq; sibi, suisq; charissimis optauerit. Pugnas viderunt Gentiles, bellum conspicati sunt, prouidentia Dei victoriam populo suo largiente: animaduertunt etiam Deum, precationum nostrarum virtute, nobis opem tulisse. Est enim iusta precatio, res plane inexpugnabilis: ac nemo sancte religioseque precatur, qui non idem quod est in optatis assequatur. Nec mundus aliquando repulsam fert, nisi solum cum fidei vacillet constantia. Deus enim hominum probitatem amplectens, semper illi præsto largitur misericordiam. Humanum videtur aliquando errare: at in humanis erroribus Deus est omnino expers culpæ. Quare par est, omnes, qui pietatem sectamur, nostræ ipsorum salutis, & rerum publicarum prosperitatis causa, seruatori gratias agere, & Christum sanctis precibus atque orationibus crebris, nobis placatum efficere, vt beneficia eius in nos conferre non desinat. Iste enim est iustorum de-

fenfor inuictus, iste propugnator fortissimus:

Iste opt. iudex, ilte deniq; immortalitatis dux, & vitæ æternæ largitor.

FINIS. Sit Deo gloria.